

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770 - 1987 Fq.Con.núm.33/27 III LEGISLATURA

Any 1992

Número 33

Presidència del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada dia 6 de maig del 1992, a les 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- MOCIÓ:

1) R.G.E. núm.1651/1992, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM relativa al capteniment del Govern de les Illes Balears respecte del procés autonòmic (derivada de la Interpel·lació R.G.E. núm. 700/1992).

II.- PROPOSICIÓ NO DE LLEI:

1) R.G.E. núm. 1291/1992, presentada pels Grup Parlamentaris MIXT, SOCIALISTA i PSM i EEM, relativa a la presentació del Projecte de Llei per a la creació del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears.

III.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL SOBRE EL PROJECTE DE LLEI R.G.E. NÚM. 3324/1991, DE MODIFICACIÓ DE LA DISPOSICIÓ FINAL PRIMERA DE LA LLEI 10/1990, DE DISCIPLINA URBANÍSTICA.

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes a tots. Començam la sessió d'avui, i abans de començar faré una proposta de modificació de l'Ordre del Dia en relació amb l'inicial que hi havia per a avui.

Quedarien ajornades la totalitat de les preguntes -la primera, la segona i la tercera-; la Interpel·lació número 1520, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre conjunts històrico-artístics tampoc no es veuria i la Proposició no de Llei 1181, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a pagament d'expedients de crèdits ha quedat retirada; per la qual cosa de l'Ordre del Dia inicial únicament veuríem la moció, la 1651, i introduiríem, d'acord amb la Junta de Portaveus, una proposició no de llei, la 1291, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, SOCIALISTA i PSM i EEM, relativa a presentació del Projecte de Llei per a la Creació del Consell Econòmic i Social, i també introduiríem com a tercer punt el debat del dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial sobre el Projecte de Llei 3324, de modificació de la disposició final primera de la Llei 10/1990, de Disciplina Urbanística.

Hi ha unanimitat en aquests canvis en relació amb l'Ordre del Dia? Queda acordat el canvi de l'Ordre del Dia.

I.1).- MOCIÓ R.G.É. NÚM. 1651/1992, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM i EEM, RELATIVA AL CAPTENIMENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS RESPECTE DEL PROCÉS AUTONÒMIC (DERIVADA DE LA INTERPEL·LACIÓ R.G.É. NÚM. 700/1992).

Passam al punt primer, que és la Moció número 1651, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa al capteniment del Govern de les Illes Balears respecte del procés autonòmic. Pel Grup presentador de la moció, té la paraula el Diputat Sr. Morro i Marcé.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Bé, el Grup Parlamentari PSM i EEM va presentar una interpel·lació sobre el procés autonòmic; voldria fer referència especial que era sobre el procés autonòmic, cosa molt diferent en el seu abast del que és el pacte autonòmic perquè entenem i entenem que la situació econòmica en les nostres illes està plenament d'actualitat i és molt important que la Cambra parlamentària, que el Parlament de les Illes Balears, segueixi aquest procés, es manifesti i actuï en conseqüència.

Nosaltres, en el debat que hi va haver ja sobre el pacte autonòmic, el Grup PSM i EEM expressàrem clarament el nostre parer, la nostra opinió sobre el fet que avui vull recordar, que vull tornar a repetir, sobre que el pacte signat a Madrid pels representants del PSOE i del PP tanca la porta a la possibilitat d'aconseguir una autonomia plena a les Illes Balears.

Aquesta afirmació que nosaltres férem en aquesta Cambra sobre que el pacte autonòmic era, fins i tot, un re-

trocés, un pacte de restriccions, un pacte homologador, de llavors ençà, aquestes setmanes que han transcorregut des del debat de la nostra interpel·lació, ha estat plenament d'actualitat.

Hi ha unes declaracions del representant de la política institucional del PSOE -Abel Caballero- recents, de fa quinze dies aproximadament, on diu que el pacte autonòmic i totes aquestes iniciatives signifiquen que s'ultima el desenvolupament del Títol VIII de la Constitució, que s'ha aconseguit donar, deia, *la última vuelta de tuerca* al procés autonòmic, la darrera volta de garrot al procés autonòmic. Realment no són afirmacions noves ni sorprenents, aquesta concepció que es tanca la porta dels cinc anys que deixava oberta l'article 148.2 de la Constitució i homologar les comunitats, que jo no diria de via lenta perquè crec que aquí no hi ha vies sinó diria d'autonomia restringida, d'autonomia pobra, d'autonomia limitada.

Han sortit opinions, aquests darrers mesos, aquestes darreres setmanes, importants, significades, d'alts càrrecs dels partits polítics i de qualcuna d'elles, abans de referir-me al text concret de la moció, crec que se n'ha de fer esment.

Avui eren la del President de la Comunitat de Madrid, conegut militant del PSOE -Joaquín Leguina- o era ahir quan afirmava que moltes de les transferències autonòmiques, deia, s'han convertit en una carcassa buida, sense cap funcionari i sense cap contingut, en aquest sentit la nostra coincidència és total i en allò que significa el pacte autonòmic, com a perspectiva de futur, creim que ens tornam a trobar davant noves carcasses buides, sense funcionaris i sense contingut.

Probablement les afirmacions de Joaquín Leguina són significatives i importants, deia que els costos de la descentralització són alts, en part perquè l'Estat no elimina els serveis que transfereix; tornam a estar davant un tema que el Grup nacionalista PSM i EEM ha plantejat moltes vegades des de fa molts anys en aquesta Cambra; no hi ha, realment, autonomia, no hi ha autonomisme si es manté un model d'estat que superposa les administracions.

L'Estat s'hauria d'estructurar a partir de les institucions autonòmiques com els seus elements bàsics i simplificar la irracional, costosíssima, supèrflua, superposició d'administracions; això ho ha dit recentment Fraga, el President de Galícia, ha parlat de l'administració única, ha parlat amb raó de l'administració única i ha dit una cosa que els nacionalistes ja fa molts anys que l'havíem dita, l'Estat és també, és sobretot, les institucions autonòmiques; no es pot partir d'una concepció de considerar l'Estat el Govern central i que l'Administració autonòmica sigui una administracioneta amb uns consellerets i unes competències de segona.

Recentment també, per continuar amb aquest breu repàs de declaracions, hem tengut el congrés d'Unió Mallorquina, congrés important, congrés de grans repercussions informatives, on s'ha parlat amb claredat de nacionalisme, llàstima que no hi sigui avui la President d'Unió Mallorqui-

na, sembla que és de viatge acompanyada del Diputat Damià Pons, entre altres.

(Rialles).

Llàstima que no hi sigui, deia, la President d'Unió Mallorquina per poder fer algunes propostes clares com a nacionalistes amb vista a l'actuació de futur dins la política de Mallorca i de les Illes Balears.

S'ha de sortir de les paraules, de les declaracions, de les fotos, de les conferències de premsa i hem d'emprendre allò que nosaltres dèiem en la interpel·lació, un capteniment, un comportament, una conducta, uns fets, fets com els d'Aragó són ben importants, 120.000 persones convocades per quasi tots els partits polítics, millor dit, per tots a excepció del PSOE, amb més d'una centena d'organitzacions i col·lectius; hi eren el Partit Aragonès Regionalista, el Partit Popular, Esquerra Unida, *Xunta Aragonesista*, Centre Democràtic i Social, tots els sindicats, el Batle de Saragossa -Antonio González Triviño- que és militant del PSOE, amb un lema: autonomia plena ja, per la reforma de l'Estatut.

Vet aquí un exemple que avui hem de recordar, vull que consti i estic molt content de poder-ho dir en aquesta Cambra, Aragó ens dona, de qualque manera, un camí, pot ser que Aragó no aconsegueixi fàcilment aquesta autonomia plena però recupera l'esperança, aqueixes 120.000 persones demostren una il·lusió, demostren un projecte.

Sres. i Srs. Diputats, el pacte autonòmic ja és mort, ja ha nat mort, i ara és més mort que mai, en podem continuar parlant però el pacte autonòmic avui es manifesta, a poques setmanes de la seva signatura, com allò que és: una operació més o menys consensuada a partir d'una anàlisi de política general entre dos partits estatalistes majoritaris.

A les Illes Balears nosaltres creim que també s'ha d'emprendre un camí de treball, un camí d'acció, un camí de reivindicació.

Sres. i Sres. Diputats d'Unió Mallorquina, del Grup MIXT, Sres. i Srs. Diputats, també, del PP i del PSOE, el nostre grup els vol proposar que formem una unitat d'actuació davant la situació a la qual se'ns aboca. Els diaris ens treuen referències continuament, resulta que, com a fets recents, fins i tot les ajudes de cooperació als consells insulars s'han reduït.

Notícia apareguda dia 29 d'abril, Mallorca obtindrà un total de 121 milions de pessetes corresponents al Pla d'Ombres i Serveis, abans -i d'això nosaltres ens queixàvem en aquesta Cambra- eren 139 milions. A Menorca, els 19 milions prevists s'han convertit en 17 i altra cosa succeeix a les Illes Pitiüses.

I això cada dia és el fet, és el fet habitual, és el fet vergonyós, és el fet lamentable. Tenim les xifres, també publicades recentment, de la inversió pública que en un quadre ha aparegut a un diari, on veiem que queden per sota d'Àfrica, que eren 3.841 milions de licitació oficial i nosaltres,

les Illes Balears, 1.533, supòs que Àfrica vol dir Ceuta i Melilla.

Hem d'emprendre, per tant, una acció unitària, una acció de la qual aquesta Cambra ha de tenir un paper protagonista; per això en la moció, la primera de les nostres propostes és instar el Govern que informi de la situació dels treballs i negociacions sobre el procés autonòmic, és una cosa òbvia però creim que l'hem de refermar perquè el procés autonòmic, en aquests moments, ara, està de plena actualitat, ara es fa i no ens podem pensar ni un moment que aquest procés, pel simple fet d'un acord signat per uns senyors, estigui mort, aquest procés està viu i aquesta Cambra ha de dir la seva, ha de conèixer tots els termes i s'hi ha d'expressar, per donar suport a l'executiu, per donar suport i per fer conèixer al poble de les Illes quina és la situació.

La segona de les propostes que feim és instar el Govern a presentar un estudi sobre l'abast de les possibilitats que ens permetrien l'acord autonòmic, el nivell de competències assolit ja per diferents comunitats autònomes i el nivell que ens permetria assolir la reforma de l'Estatut. S'ha parlat molt, s'han dit moltes coses, creim que un estudi rigorós, tècnicament ben elaborat seria positiu per saber on estam.

També proposam un estudi, una avaluació, qualque conselleria ja l'ha fet, de les mancances existents en els serveis i departaments a traspasar per tal de poder defensar les necessitats respecte d'inversions i dotacions que facin falta.

Hi ha dos temes que també creim que són obvis, que són el tema d'educació i el tema de sanitat; aquests no han estat resolts, són dos temes pendents, molt importants; del tema d'educació es parla en el document dels acords autonòmics però no se'n parla d'una forma precisa, d'una forma clara. El nostre Govern, el Govern de les Illes Balears, ha d'exigir i ha de plantejar de manera bilateral la precisió d'aquest traspàs i establir el calendari i el contingut concret i el mateix podríem dir sobre la demanda de transferències de l'INSALUD en matèria sanitària.

Per últim proposam que el Parlament de les Illes Balears, en consideració a la realitat econòmica, social, geogràfica i cultural que configura l'especificitat de la nostra comunitat, insti el Govern balear a plantejar de manera bilateral davant el Govern de l'Estat la necessitat que el procés d'assoliment de noves competències i de renegociació del finançament contempli aquesta situació.

Sres. i Srs. Diputats, la nostra comunitat, la Comunitat de les Illes Balears, va perdre la seva autonomia, efectivament, en el segle XVIII per un acte de força, som una comunitat amb una història pròpia, amb una cultura pròpia, amb una economia prou particular, prou necessitada d'una política feta des de i per les Illes, i això és el que nosaltres plantejam i continuarem plantejant en aquesta Cambra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que volen intervenir? Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Davant aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, el Grup Parlamentari MIXT, ja d'entrada, vol expressar el seu suport total a aquesta, a cadascuna de les parts que comprenen aquesta moció, a cada un dels apartats, perquè estimam amb això que reafirmam allò que en el seu dia vàrem manifestar aquí respecte de la vocació d'autogovern que s'ha de tenir davant aquest moment conjuntural important com és el d'accedir a l'autonomia, a la plena autonomia que ja fa, si s'hagués complert allò que diuen els diferents articles de la Constitució sobre accés a l'autonomia plena per part de les diferents comunitats autònomes, fins i tot les que hi varen accedir per l'article 143, ja fa cinc anys que hauríem d'haver-lo tengut, aquest accés.

Encara que sigui amb aquest retard, el que s'ha de fer és no renunciar a res i creim nosaltres que aquests acords que, tal vegada serem reiteratius però que se'ls ha de treure cada vegada, va prendre majoritàriament aquest Parlament i en aquell moment, sobretot gràcies al suport del partit que avui en dia és majoritari; doncs, nosaltres creim que s'ha de continuar en aquesta línia, s'ha de donar suport a aquesta reforma de l'Estatut i si el moment no és ara l'apropiat, almenys no s'ha de renunciar a aquesta reforma.

Per tant, el Sr. Mateu Morro ha dit que aquests pactes autonòmics estan morts, jo crec que malauradament estan vius i, per tant, com que estan vius, ja és clar que ell ho ha dit amb un sentit figurat, ha dit que han nascut morts i que estan morts però el cert i segur és que tenen vigència i mentre hi hagi en aquesta Cambra i naturalment en la configuració de l'Estat espanyol uns partits majoritaris que democràticament poden decidir així, es duran endavant d'una manera o de l'altra aquests acords autonòmics; però -torn a repetir- encara que estiguin vius, encara que continuïn vius.

Precisament per això aquest primer punt de la moció que parla que el Parlament insti el Govern a informar periòdicament a aquesta Cambra sobre la situació dels treballs i negociacions del procés del traspàs de competències, jo crec que a aquest punt li podem donar suport, nosaltres, com és lògic que li donarem però vull dir que siguin tots els grups, fins i tot aquell que dona suport al Govern, perquè d'això sí que n'estic segur, que el Govern informará d'això i a més, com que aquest procés es durà a terme, diguem que estan presents representants de tots els grups polítics que hi ha aquí, doncs, tendrem una complida informació.

No obstant això, instar el Govern a això i per allò de *lo que abunda no daña* -per dir-ho en castellà-, doncs, va bé.

Quant al segon punt, nosaltres -torn a repetir- sí que li donarem suport però segurament aquest estudi comparatiu tindrà aquí reticències per ser acceptat perquè el nivell competencial assolit per les diferents comunitats autònomes és el nivell que permetrà l'acord autonòmic comparatiu-

vament amb aquell que es permetria assolir a la proposta amb la reforma de l'Estatut que aquí es va aprovar, segurament seria massa clar i sí que llavors donaria lloc que morís per no fer falta, per estèril, aquests acords autonòmics o aquest pacte autonòmic al qual han fet referència abans.

Que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern a dur a terme una valoració de les mancances existents en els serveis i departaments a traspasar? Doncs, crec, que això està bé que es demani, crec que no hi pot haver cap inconvenient per a això i nosaltres, naturalment, ens hi subscrivim.

També al punt quart, allò de demanar al Govern de l'Estat per part del Govern nostre, del Govern autonòmic, la precisió concreta del procés de traspàs de competències previst en matèria d'educació i el seu calendari, jo tenc entès que hi ha qualche cosa feta respecte d'això però no obstant això, pel que he dit abans, tindrà també el suport del Grup Parlamentari MIXT aquest apartat de la moció.

Quant al punt cinquè també -com hem dit abans- d'entrada pensam donar-li suport, aquí nosaltres ho feim més que res perquè creim que per tenir un ple autogovern s'ha d'assumir, i fins i tot des de la vessant autonòmica es pot considerar convenient, allò que pot ser fins i tot oneros; pel que fa a aquest cas nosaltres no tenim cap dubte perquè hi ha altres comunitats que l'han viscut ja i els resulta així; que l'INSALUD és una càrrega però prenguem exemple, per exemple de la Comunitat valenciana i en aquest sentit crec que nosaltres l'hem de demanar i ja veurem quan se'ns doni quins seran els resultats però -com torn a repetir- no s'ha de voler, s'ha d'estar *a las verdes y a las maduras* -per dir-ho també en castellà-.

Finalment, en consideració a la realitat econòmica, social, geogràfica i cultural que configura l'especificitat de la nostra comunitat autònoma, es demani al Govern un plantejament bilateral d'aquest procés d'assoliment de noves competències, ens pareix més que justificat perquè la nostra peculiaritat no la descobrirem ara i aquí, fa que necessiti d'aquest tractament i d'aquest plantejament bilateral.

Per tant, nosaltres, per totes aquestes consideracions, donarem suport -com he dit abans- a aquesta moció i fins i tot a les manifestacions que s'han fet aquí sobre aquest exemple, aquest exemple que ha donat, tal vegada perquè tenen fama de ser caparruts els aragonesos, nosaltres també creim que s'ha de prendre exemple d'això i sobretot l'han de prendre aquells a qui toqui, els que pertanyen a partits centralistes, dit sigui en sentit (...) fins i tot, no vull dir pejoratiu sinó amb el millor sentit de la paraula, perquè quan són coses de la nostra comunitat autònoma s'ha de fer deixada d'aquesta afiliació partidista i aquest exemple que va donar l'alcalde de Saragossa en participar en aquesta manifestació pel ple autogovern d'Aragó crec que és un exemple prou clar a seguir.

Per tant -repetesc- el nostre suport i la nostra solidaritat al contingut d'aquesta moció i a allò que, amb els aspectes que s'han explicat aquí, ha fet que la presentàs el Grup Parlamentari PSM i EEM. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Nosaltres entenem que aquesta és una qüestió que ja ha estat debatuda en aquest ple en dues ocasions, una quan es va presentar la comunicació dels acords autonòmics i l'altra en el moment de la interpel·lació. Per tant, voldria reduir la meua intervenció a analitzar la proposta que ens fa i manifestar la nostra postura davant la moció.

La moció té diferents punts i el primer parla que s'ha d'instar el Govern a informar periòdicament a aquesta Cambra de la situació dels treballs i negociacions del procés de traspàs de competències i de millora del finançament que es durà a terme en execució dels *acuerdos autonómicos*, a aquesta evidentment li donarem suport perquè entenem que no és més que allò que demanem tots, que aquesta Cambra tenguí sempre al seu abast tot allò que significa el desenvolupament del nostre autogovern.

Quant al segon punt, evidentment, nosaltres entenem que no li podem donar suport i no li poden donar suport perquè torna a parlar d'un tema ja bastant i prou debatut aquí dins que és el tema de la reforma de l'Estatut i els estudis comparatius, si es reduís a fer un estudi comparatiu ens agradaria que es fes, en tot cas, posteriorment a la Llei de Transferències que s'ha de fer dins l'any 1992 d'acord amb els mateixos pactes autonòmics.

Quant al punt tercer ens abstenem perquè considerem que és una reiteració dels acords sobre el sistema de finançament autonòmic aprovats pràcticament per unanimitat en l'apartat 4.1, on s'assenyala que amb el desenvolupament de l'article 15 de la LOFCA aquest estudi l'ha de fer l'Estat i l'ha de posar en coneixement de la Comunitat i, evidentment, la Comunitat té coses a dir; en aquest sentit entenem que el tercer està totalment assumit dins aquest tema de l'acord autonòmic i que, per tant, abans de dia 30 de juny d'enguany precisament aquest informe ha d'estar fet.

Pel que fa al punt quart entenem que no li podem donar suport i no li podem donar perquè creim que és una restricció d'una facultat que tenim, que això no ens ho ha de fer unilateralment el Govern, assenyalar-nos el calendari d'aplicació del traspàs de competències, sinó que s'ha de fer una vegada aprovada la llei orgànica i una vegada la reforma de l'Estatut a través de la Comissió de Transferències d'aquests serveis, als quals ja tenim dret; Comissió de Transferències de la qual formam part nosaltres i que, per tant, fonamentalment han de designar i assenyalar un calendari sobre el qual nosaltres hem de dir qualque cosa i no només el Govern de la nació. Per tant, entenem que està mal redactat aquest tema perquè seria desistir, deixar apart poders i facultats que tenim, que no només ens ha d'imposar en aquest sentit el Govern de la nació.

Quant al punt cinquè, evidentment no ho estam, d'acord, perquè creim que va contra la mateixa filosofia o contra els textos dels acords autonòmics perquè assenyala, quant al tema de l'INSALUD, que ja es preveu que no es transferirà i a més a més la creació de la comissió que analitzi aquest tema; però sí que voldria fer una advertència i és que el tema de l'INSALUD, si ara tots nosaltres, i ara que s'ha popularitzat el tema del *decretazo* en funció de compliments dels acords de Maastricht, amb el tema d'INSALUD i amb el tema, per tant, de sanitat esperem que no sigui ja una qüestió purament de l'Estat espanyol sinó també de tot el que és el seu concepte dins Europa. Per tant, estam en una situació que no creim que sigui la més adequada i adient per plantejar aquest tema de transferències.

Al punt sisè, evidentment tampoc no li donarem suport perquè entenem que hi ha un acord signat, l'acord del sistema de finançament autonòmic que va dins el període 1992 a 1996; aquest ja està acordat i per tant entenem que no pertoca donar-li suport aquí.

Quant al tema del debat, no hi volem entrar sinó simplement fer una advertència o simplement fer una consideració a aquest debat. Hi ha un escriptor francès que ha publicat un llibre el títol del qual es basa en una fàbula de La Fontaine que parla de *la liebre liberal y la tortuga europea*, i que assenyala precisament en aquests moments la greu contradicció que hi ha entre construir un país d'Europa i construir un mercat únic liberal, de mercat lliure liberal, a Europa, amb greus contradiccions.

Jo no voldria que aquí amb les exposicions que aquí es fan i que, a vegades, ens tiram qualcuna a la cara, aquí tots tenim un paper a jugar, representam uns interessos d'aquesta comunitat, d'aquestes illes, uns amb un nombre de vots i uns altres amb un altre i amb un nombre d'escons concrets dins aquest Parlament representam els interessos d'aquesta comunitat; no voldríem, precisament, que aquí es pogués titular també un llibre *La liebre española y la tortuga balear*, és a dir, que ens quedàssim parlant sempre de referències, de córrer cap endavant i ens oblidàssim d'aquesta nacionalitat que volem, almanco nosaltres, els socialistes d'aquestes illes, per al nostre poble.

És una cosa que hem de construir, no sigui cosa que en continuem parlant mentre parlem del referent espanyol i del referent no sé què més i ens n'oblidàssim que podem ser un poble amb una terra inexistent -com diu qualcú- i que necessitam consolidar aquest fet d'autogovern aquí, i el fet d'autogovern no es fa només fent referències cap aquells que pareix que històricament ens han oprimat i que no sé què els hem de demanar, és fa fonamentalment consolidant les institucions d'aquest país i consolidant també la participació institucional.

Nosaltres saludàvem des d'aquesta Cambra el fet de la creació de plataformes que significassin un creixement de la consciència del nostre poble, perquè som un poble que hem de tenir un autogovern i que l'hem de desenvolupar però en aquests moments veiem moltes vegades molts fets que ens fan entendre que això no es dona, tenim posicions difícils, moments en què precisament no hi ha aquest des-

envolupament harmònic d'aquelles transferències que ja tenim i d'aquelles transferències que poden significar marcar un futur per a les nostres illes; aquests dies hem vist com el tema del Consell Econòmic i Social, òrgan de participació, o hem vist com un Pla d'Ordenació de l'Oferta Turística per no haver-hi un desenvolupament adequat d'un Pla d'ordenació fa que no hi pugui haver aquest consens que creen poble, que creen de veritat poble allà on es troben tots a discutir problemes que ens afecten i a donar sortides, no fos cosa que, precisament, jugàssim a la llebra, a l'hora d'explicar allò que és de fora i ens quedàssim en tortuga a l'hora de defensar allò que hem de defensar aquí dins. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Obrador. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. En la moción que nos presenta el PSM y EEM nosotros creemos ver un texto un poco confuso en cuanto que yo creo que se mezclan tres cuestiones distintas; dos, en lo que se refiere por un lado a la transferencia de competencias y por otro a la financiación de esas competencias, y un tercer factor que todavía, a nuestro juicio, lo hace un poco más confuso y es que no se llega a saber si habla en presente o en futuro. Es decir, que por un lado parece referirse al desarrollo de los acuerdos autonómicos firmados por el Gobierno del Partido Socialista y por el Partido Popular recientemente y por otro lado parece referirse a otra visión más futurista, que es la que se contempla en esos acuerdos autonómicos y que nosotros siempre hemos defendido que se tiene que dar.

Dentro de esa confusión que nosotros vemos, quisiéramos precisar un poco los términos. En cuanto a los acuerdos autonómicos o al desarrollo de los acuerdos autonómicos; es evidente que su desarrollo implica por un lado que lógicamente la Administración central, como nos decía el Sr. Obrador, haga los exámenes que tenga que hacer de los temas a transferir y de la dotación o de las necesidades que esos temas requieran y otra muy distinta es que, efectivamente, el Gobierno de la Comunidad Autónoma debe enfrentarse a la negociación conociendo perfectamente lo que en ese sentido tiene que hacer, y parece lógico que lo haga así y de hecho lo está haciendo así o así me lo ha hecho saber el Gobierno.

Por consiguiente, esto, antes de sentarse a negociar, parece evidente que lo hagan una y otra administración. A continuación, los acuerdos autonómicos preveen que el traspaso de competencias se haga mediante una ley orgánica, que esa ley orgánica situada dentro del marco de los acuerdos autonómicos pasará esas competencias y estoy hablando de presente -insisto- no de futuro, estoy hablando de presente o de futuro inmediato si quiere el Sr. Morro llamarlo así; entonces se traspasa mediante una ley orgánica y lógicamente se negocia competencia a competencia, se debe negociar la dotación que deben tener todas y cada una de las competencias y a continuación en esta Cámara, en

este Parlamento, convertiremos esa ley orgánica en una modificación de Estatuto; todo esto está previsto en los acuerdos autonómicos, por ello yo creo que estas propuestas, en este sentido, no arrojan ninguna nueva luz.

En cuanto al tema de la financiación, si se refiere al tema de la financiación de las competencias ya transferidas, tema que también discutimos efectivamente aquí ya y fundamentalmente en el pleno en que el Gobierno presentó una comunicación sobre los acuerdos autonómicos y sobre los acuerdos alcanzados en la Comisión de Política Fiscal y Financiera, bueno, sobre esos y sus condiciones ya discutimos aquí y creo que estuvimos básicamente todos de acuerdo en que habían supuesto una notable mejora sobre la financiación anterior, mejora tanto en la fórmula de financiación, la fórmula polinómica, introduciendo variables, aumentando el coeficiente de algunas variables como es el tema de la insularidad, metiendo otras nuevas como es el tema de la consideración de varias unidades administrativas en vez de una sola, incluyendo también una importante mejora en la financiación para el tema de carreteras que hasta ahora no se había producido o había sido temporalmente objeto de un convenio y, por consiguiente, ese tema ya lo hemos discutido.

Si se trata de la financiación de las nuevas competencias contenidas en los acuerdos autonómicos, éstas, sobre las condiciones de esa financiación hay una serie de resoluciones que adoptamos en la Cámara por mayoría después del debate a que antes me refería y de la cual ya hay varios puntos, los tengo aquí subrayados, no vale la pena leerlos pero ya hay varios puntos en que se insiste en la necesidad que esa financiación sea lo más justa posible o lo más justa que la Constitución autorice dentro del principio de solidaridad.

Claro, en esas condiciones, en el análisis de las seis propuestas que nos hace el Grupo PSM y EEM, sinceramente creo que no aporta nueva luz sobre ninguno de estos temas; en unos casos se pide que el Gobierno haga lo que lógicamente está obligado a hacer, lo que va a hacer, porque si tiene que negociar tiene que estar en condiciones de negociar y, por consiguiente, tener una preparación artilleira -por decirlo de alguna manera- consistente en conocer exactamente el alcance de las competencias y las necesidades que esas competencias van a producir dentro del contexto de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares.

Eso, por ejemplo, son las propuestas uno, dos -bueno, la uno se refiere a otra cosa-, la dos la cuatro y la seis van en ese sentido. Y por otra parte, la dos y la cinco son manifiestamente contrarias a los acuerdos autonómicos, yo no sé si tenemos que volver a abrir el debate sobre eso pero, una vez más, voy a exponer la postura que reiteradamente ha expuesto el Gobierno por un lado y nuestro grupo, el PP-UM, por otro; estos acuerdos son positivos en cuanto que desbloquean una situación y suponen una asunción de nuevas competencias pero no son ni mucho menos los que pueden cerrar el proceso autonómico; nosotros queremos llegar tan lejos como la Constitución Española en su Título VIII nos permita; por consiguiente, en ese sentido, lo que no iría en manifiesta contradicción con esto es que ahora

diéramos al traste con el acuerdo autonómico aprobando los criterios o las propuestas estas números dos y cinco.

En definitiva; los principios, sin embargo, contenidos en las propuestas: exigir a la Administración central en el desarrollo del proceso de transferencias un trato justo, no renunciar a nada, absolutamente a nada, como había dicho el Sr. Vidal antes, hace un momento, en su exposición desde esta tribuna, no renunciar a nada, a nada lógicamente -insisto una vez más- que nos autorice la Constitución; son principios que nosotros vemos plasmados en las propuestas que aquí se aprobaron y que, desde luego, nos parece innecesario volver a tratar dándoles otra forma.

En cuanto al tercer aspecto que tratan, que es la propuesta número uno, que es la de informar a la Cámara, sinceramente, a nosotros nos parece de alguna forma que es una llamada completamente gratuita a pedir algo que ya se ha dado por adelantado puesto que el Gobierno, su Presidente, ha hecho rápidamente, inmediatamente que los acuerdos autonómicos se firmaron, ha hecho una petición expresa de venir aquí mediante una comunicación a tener un extenso debate con todos los diputados de la Cámara para tratar sobre el tema; por si fuera poco hay también contenida en una de las propuestas de resolución que aprobamos a raíz de ese debate que los acuerdos de las comisiones de coordinación, etc., pasaran por la Cámara.

En definitiva, creo que el espíritu del Gobierno ha sido, en este tema, extraordinariamente comunicativo y extraordinariamente de dar extraordinaria participación, en definitiva, a toda la Cámara y a todos los grupos, por eso nos parece que esto es una llamada un poco gratuita, que parece querer darle un toquecito, aunque sólo sea darle un toquecito al Gobierno, de decirle ¡hombre!, cómo no nos informas de nada te vamos a obligar mediante una propuesta para que nos vengas a informar; el Gobierno ha venido a informar, ha venido a informar voluntariamente, se ha sometido a debate -insisto- incluso partiendo desde la cabeza del ejecutivo de la Comunidad y me parece, por consiguiente, impropio, aprobar esto.

Por ello, Sr. Morro, nosotros no vamos a apoyar en su conjunto esta moción -insisto una vez más- no porque no haya puntos con los que podemos estar básicamente de acuerdo y que además hemos demostrado que lo estamos con las resoluciones que se aprobaron aquí con nuestro apoyo, con nuestros votos, en el debate a que tantas veces he hecho alusión pero sinceramente creemos, por lo demás, innecesario apoyarlas nuevamente. Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González. Pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Morro i Marcé.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Gràcies, Sr. President. Realment, després d'escoltar les intervencions dels diferents portaveus, el nostre grup constata un poc allò que lamentablement ja hem constatat en

altres ocasions i és la manca de vocació, la manca de prendre una actitud a favor del desenvolupament autonòmic dels grups parlamentaris PP-UM i del PSOE; jo personalment i el nostre grup pensam que és una actitud innecessària, una actitud tancada, una actitud que seria possible canviar i amb coratge pel bé, pels interessos de les Illes Balears, modificar sense amb això rompre ni marcs constitucionals ni fidelitats polítiques ni molt manco.

Seria possible que els grups PP-UM i PSOE, a partir d'una anàlisi concreta, a partir d'una realitat que és prou evident, que en el carrer se sent, es veu, que es pot dir que cada vegada es veurà més, adoptassin una altra actitud, adoptassin una posició enfront d'una moció totalment positiva com la presentada pel PSM i EEM, una actitud que pogués crear certes il·lusions, que pogués crear un camí, una esperança.

Moltes gràcies vull donar també al Grup MIXT pel suport anunciat a la moció, jo havia dit que el pacte autonòmic és mort, evidentment és una expressió figurada, la misèria autonòmica és viva, ja ho era ahir i ho serà els pròxims mesos però crec que el pacte autonòmic en tant que una proposta que dona una sortida positiva, que dona una sortida generadora d'un nou context, d'un desenvolupament competencial, autonòmic, realment són morts o són morts o no són res, jo crec que realment no resolen res i no enganyen ningú, ni en Leguina, ni el Batle de Saragossa, ni el Partit Popular d'Aragó, ni el Partit Popular de Galícia, ni Unió Mallorquina i crec que tampoc no enganyen molts diputats del Partit Popular, d'Unió Mallorquina i del PSOE presents en aquesta Cambra.

Sr. Vidal, l'INSALUD, efectivament, és una càrrega com tantes càrregues hi ha en l'Administració pública: l'educació, la indústria, l'agricultura; és a dir, la gestió pública en un context de manca de finançament o d'una resolució adequada del finançament és una càrrega però la vocació autonòmica, la voluntat de govern autonòmic, pot superar i convertir allò que podria ser una càrrega en un element positiu de construir una identitat de país; jo estic convençut que si analitzam l'exemple d'altres comunitats autònomes, tenim exemples de càrregues que s'han convertit en elements de crear consciència, de crear identitat nacional.

Sr. Obrador, evidentment que aquest ha estat debatut i que es continuarà debatent, jo crec que el debat sobre el procés autonòmic hi és en aquesta Cambra des del dia que es va inaugurar, des del dia que es va constituir el Parlament de les Illes Balears i així continuarà sent i no l'hauré debatut prou mai, vostè ha dit ja l'hem debatut prou, no, s'equivoca, i no serà per una obstinació especial del PSM i EEM, serà perquè dins la societat de les Illes Balears aquest tema hi és i apareixerà continuament.

Nosaltres volem benintencionadament proposar que l'executiu autonòmic emprengui actuacions d'iniciativa i així ho han fet, no esperar que el Govern central -vostè diu el Govern de la nació- ens faci o ens digui sinó ara, en aquests moments, en un moment en què hi ha un debat públic en tot l'Estat que el Parlament de les Illes Balears i el Govern de les Illes Balears emprenguin actuacions -un cap-

teniment dèiem nosaltres- pròpies a partir d'una anàlisi pròpia i d'una voluntat de relacions bilaterals amb el Govern central, no esperar que ens convoquin, que ens cridin per dir-nos el que han decidit generosament -entre comes- donar-nos.

I creim que això és el que permetria consolidar les institucions, no aquesta obediència a crítica, a allò que ens ve de fora; vostè ha fet una sèrie de referències, em cregui, al nostre grup no se'l pot acusar de tortuga per denunciar, demanar, exigir i plantejar els temes d'aquí; crec que continuament ho hem tengut present, a això, però crec que, llebres, ho hem de ser amb els temes d'aquí i amb els temes d'allà i, per ventura a vostès els falta aquest segon aspecte dels temes d'allà; crec que també seria positiu, fins i tot per al seu partit, que canviassin aquest plantejament.

Per últim, per acabar aquest posicionament sobre les intervencions dels portaveus, Sr. González i Ortea, nosaltres parlem del procés autonòmic, no hi ha confusió, ho tenim perfectament clar, pensam, per ventura vostè no pensa igual, que el procés autonòmic és una cosa molt més llarga, és una cosa que transcendeix de molt el text concret d'un pacte ja signat i és des d'aquest punt de vista que hem fet aqueixes propostes. Les nostres propostes segurament no ofereixen llum, no ofereixen llum si no es vol fer res, si es volen acceptar -com he dit- les miques que sobren a la taula, si es volen fer coses, ben cert que avui, a vostès, els hauria interessat aconseguir el suport de diferents grups parlamentaris amb una proposta comuna amb vista a allò que creim que és necessari per a les Illes. Lamentablement han optat, una vegada més, per l'acceptació còmoda del posicionament de les postures que ja vénen decidides del seu partit.

Jo crec que el punt dos i el punt cinc no contradiuen el text del pacte autonòmic, plantegen una voluntat, plantegen una decisió que el Govern balear moltes vegades l'ha afirmada, se n'han fet declaracions moltes vegades.

Per acabar, el que vull dir és que ara és un moment particularment important, es vol tancar el procés autonòmic, així es diu; pensam, el nostre grup, que el Parlament de les Illes Balears ha de seguir aquest procés, estam convençuts que el Govern balear ho farà i si no ho demanarem i ho exigirem en cada moment, que ha de retre comptes, que ha d'informar i ha de posar en coneixement de tots els grups parlamentaris, a la seva consideració, aquells temes que afecten aquest desenvolupament; es tracta de vincular les forces polítiques a un projecte de país, es tracta de crear una il·lusió i això no és perquè quedi tancat en aquestes parets, és perquè arribi a la societat mallorquina, per aconseguir aquesta consciència, aquesta identitat, que ens pot dur a un canvi de la situació autonòmica. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica, té la paraula en primer lloc el Diputat Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Seré molt breu i naturalment serà per replicar o contrareplicar el Sr. Morro i més que per contrareplicar quant a les diferents apreciacions o a la divergència d'apreciacions o puntualitzacions que ell ha fet en alguns aspectes menors -si se'm permet dins la contrarèplica- li diré, per si li serveix de consol, missió impossible; missió impossible per a uns i per als altres, una missió impossible per a nosaltres, els grups minoritaris perquè mentre no canviï la correlació de forces en aquesta Cambra lògicament el que defensen vostès a la qual cosa nosaltres li donam suport és impossible però també missió impossible per als dos grups majoritaris, senzillament perquè ells tampoc no poden, tampoc no el poden canviar, per una petita raó però fonamental, i és perquè aquest pacte s'ha dut a terme a Madrid i ells no tenen més remei que respectar-lo.

Per tant, missió impossible però -si se'm permet un suport últim- vull animar-los perquè continuïn per aquest camí i que, com s'ha dit aquí aquesta comparança -dit en bon eivissenc- de la llebra i la tortuga, no s'arribi a convertir en una comparança entre la llebra i el cranc perquè com saben vostès el cranc és aquest animal que va endarere -com els crancs- i per tant, per evitar això, continuarem per aquest camí. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Morro, em sap greu que el darrer dia que està entre nosaltres, apart de felicitar-lo per molts motius personals i encomiar-lo amb un bon desig de futur, dir el que tenc que dir, és a dir, aquí no venim a donar-nos la vida a ningú, nosaltres sabem on som, què pretenem, què volem, discutim i negociam i ningú no ens ha de dir quina consciència hem de tenir davant cada un dels temes així com jo no m'atreviria a dir-li, ni a vostè ni a ningú d'aquesta Cambra, quin és el seu grau de consciència que ha de tenir en relació amb el seu partit i en relació amb els temes.

Jo el que vull dir és una cosa, vostè diu unes coses aquí dalt que em pareixen molt bé però que llavors ens presenta un paper i tot això que ha dit no està posat aquí, d'això que diu aquí vostè jo li dic que està superat pel document que nosaltres presentàrem a aprovació en aquesta Cambra dia 18 de març i li diria que està superat, fins i tot, pel document que presentàrem, les propostes que férem, en el moment del debat de l'estat de la Comunitat.

Per tant, una cosa és allò que diuen tan gràficament on menten papers manquen barbes, aquí hi ha papers, el que vostè diu aquí damunt no és el que està escrit aquí, aquí fa unes propostes concretes que precisament perquè entenem que no fan avançar i perquè entenem que moltes vegades aquestes mateixes propostes no tenen la imaginació necessària perquè ningú d'aquí es pugui creure que a través d'això es compromet a fer avançar aquesta autonomia, és per això que no li donam suport.

El nivell d'autogovern aquí l'hem manifestat i l'hem otat i ho estam, d'acord; lluitem, treballem-hi tots, veiem ui camina més, qui fa avançar més aquest camí però no ho acem constantment com una fuita cap endavant, com una lebra que corre darrera una cosa que no és la constitució l'aquest poble i treballem seriosament perquè aquesta llebra faci avançar el nivell d'autogovern d'aquest poble i el faci eficaç.

Els temes de consciència de cada un, els temes de responsabilitat de cada un dins el grup en què es troba i cada grup en concret el té el debat, el defineix, ve aquí i fa propostes; nosaltres entenem que, com varem dir en el seu moment, a l'hora de signar i de donar suport als pactes autonòmics entenem que eren bons, perquè significaven una passa endavant, la que desitjaríem, la possible -entenem- i això permetia en aquells moments configurar aquest país, aquesta nació que volem configurar de les nostres illes però configurar-la d'una manera real, participada i sobretot possible dins aquest Estat, allà on sí que hi volem estar i no fem ni referències ni a constitucions ni referències a altres coses, ni a partits que tinguem implantació a nivell d'Estat perquè tots hi hem treballat i crec que tots hi treballem, i jo don per suposat a qualsevol membre d'aquesta Cambra que ha estat elegit pels vots dels ciutadans d'aquestes illes que la seva responsabilitat, la que ha de donar és una responsabilitat davant el poble de les Illes i no davant un altre poble. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Obrador. Té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Simplemente contestaré una afirmación, la afirmación clave del Sr. Morro, a mi juicio, que es que por parte de nuestro grupo -dice de más pero yo lógicamente hablo sólo por parte del nuestro- hay una falta de voluntad en la profundización del tema de las competencias, del desarrollo de la Comunidad Autónoma.

Yo quiero decirle que afirmaciones como esas hay que demostrarlas, no basta con decirlas, hay que demostrarlas, yo puedo demostrar lo contrario por dos razones. La primera, precisamente por la firma de los acuerdos autonómicos, yo fui ponente en la proposición de ley que se envió a Madrid de reforma de Estatuto y creame que tenía tanta ilusión como, supongo, cualquier otro de los ponentes de entonces, pero esa proposición dormía el sueño de los justos en un cajón y eso ya lo dije aquí con motivo del debate, y eso es un hecho. Las posibilidades, las puertas se empezaron a abrir a base de los acuerdos autonómicos, y de esos acuerdos autonómicos yo estoy satisfecho, contento, ufano, de que haya sido precisamente el Partido Popular una pieza muy importante o clave en ese desbloqueo de las competencias; eso me parece que es avanzar en el camino de la asunción de competencias.

Por cierto, de pasada le digo que todo esto que usted nos dice de los movimientos que empieza a haber en Ara-

gón o en Galicia, etc., han sido posibles gracias a los acuerdos autonómicos porque antes de la firma de los acuerdos autonómicos todo dormía el sueño de los justos, ¿dónde estaban esos movimientos a que usted hace alusión?, ¿dónde estaban? Ahora se están manifestando porque los acuerdos autonómicos han hecho una cosa verdaderamente importante que es desbloquear el tema, desbloquear el tema, no cerrarlo, desbloquearlo, iniciar un nuevo paso en el desarrollo en general de la España autonómica y por eso ahora han posibilitado esos pasos. Por consiguiente, yo creo que eso es, realmente por parte nuestra, hacer lo posible por profundizar efectivamente en la consecución de más competencias para nuestra comunidad autónoma.

La segunda cuestión que le digo es que no nos quedamos ahí y que eso no lo cierra es un hecho también, ya se lo dije antes, es con nuestros votos que se aprobaron las propuestas de resolución y antes renuncié a leerlas pero ahora no puedo renunciar a leerle la número tres, que dice "asimismo, el Parlamento manifiesta -el Parlamento con los votos nuestros, con los votos de este grupo parlamentario- que el citado pacto no culmina las aspiraciones de autogobierno de nuestro pueblo que tal como se contienen en el Título VIII de la Constitución Española y en el Estatuto de Autonomía, espera ver desarrollada íntegramente en el plazo más breve posible"; yo creo que si eso no es avanzar realmente y pedir realmente el máximo de competencias para nuestra autonomía que baje Dios y lo vea. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Conclòs el debat passarem a la votació, votarem per separat els distints punts que integren la moció. Passarem a la votació del punt primer.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Abstencions? No n'hi ha.

25 vots a favor, 28 en contra, cap abstenció; queda rebutjat.

Passam a la votació del punt segon.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

A favor, 7; en contra, 43; abstencions, 3; queda rebutjat.

Passam a la votació del punt tercer.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

7 vots a favor, 28 en contra, 18 abstencions; queda rebutjat.

Passam a la votació del punt quart.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

El resultat ha estat: a favor, 7; en contra, 43; 3 abstencions; queda rebutjat.

Passam a la votació del punt cinquè.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen es volen posar drets? Gràcies, es poden asseure.

7 vots a favor, 43 en contra, 3 abstencions; queda rebutjat.

Passam a la votació del punt sisè.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

7 vots a favor, 43 en contra, 3 abstencions; queda rebutjat el punt sisè i en conseqüència la totalitat de la Moció 1651.

II.1).- PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 1291/1992, PRESENTADA PELS GRUPS PARLAMENTARIS MIXT, SOCIALISTA I PSM I EEM, RELATIVA A LA PRESENTACIÓ DEL PROJECTE DE LLEI PER A LA CREACIÓ DEL CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL DE LES ILLES BALEARS.

Passam al següent punt de l'Ordre del Dia, que és la

Proposició no de Llei número 1291, presentada pels grups parlamentaris MIXT, SOCIALISTA i PSM i EEM, relativa a la creació del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears. Té la paraula, en primer lloc, en nom dels grups propo-sants i per part del Grup Parlamentari MIXT, el Diputat Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Dia 11 de març d'enguany es va discutir en aquesta Cambra una proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a la creació del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears; fa molts anys que se'n parla, encara no està constituït i el grup majoritari, PP-UM, la va votar en contra i a posta no es va prendre en consideració la proposició de llei precisament perquè va dir textualment el Sr. Jaén Palacios, que va ser el seu portaveu, el següent, va dir "*no-sotros recomendamos al Gobierno que estudie el tema detenidamente y que elabore un anteproyecto para consultar con los interlocutores sociales: sindicatos, asociaciones empresariales, usuarios y consumidores, colegios profesionales, etc.*" i va acabar per dir "*que cuando este proyecto esté consultado, debatido y aceptado, que el Gobierno remita aquí el proyecto, lo discutiremos y le daremos el apoyo*".

Bé, com que aquesta és una proposta del portaveu del grup majoritari, immediatament vàrem proposar fer una proposició de llei per donar forma a aquesta proposta del Sr. Jaén Palacios, que representa la majoria d'aquesta Cambra, al grup que té majoria absoluta; i a posta es presenta aquesta proposició no de llei perquè senzillament dóna forma a aquesta idea tan brillant i tan oportuna del portaveu del Partit Popular; la proposició no de llei, molt senzilla, diu "*el Parlament de les Illes Balears insta el Govern que en un termini de sis mesos presenti per al seu debat i aprovació el projece de llei per a la creació del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, prèviament -també diu- el Govern de la Comunitat Autònoma sotmetrà a consulta dels sectors afectats el corresponent avantprojecte de llei*".

Aquí, l'única cosa que es fa és posar un termini de sis mesos perquè, evidentment, el que no se'ns pot dir és sí, volem fer el projecte de llei del Consell Econòmic i Social però després de les olímpiques, no d'aquestes, sinó de les del 1996; aleshores, això s'ha d'estructurar i aquesta proposició no de llei senzillament és el que va dir el Sr. Jaén Palacios, afegint un termini de sis mesos per fer aquestes negociacions, i si no fructificassin perquè no es posen d'acord, doncs, duguin un avantprojecte aquí i el discutirem; aquesta llei que sortirà serà la que voldrà el Govern perquè té majoria absoluta en aquesta Cambra.

No hi ha res més a dir sinó senzillament que jo supòs que aquesta proposició no de llei, donada la voluntat que va manifestar el Sr. Jaén Palacios sobre que hi hagi un Consell Econòmic i Social, aleshores no dubtam que s'aprovarà per unanimitat.

(L'Honorable Sra. Vicepresidenta Primera substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Quasi estic temptat de renunciar a la paraula i demanar una votació per via d'urgència perquè crec que la guanyaríem per golejada.

Serem molt breus perquè el debat el vàrem tenir fa poc més de quinze dies i tan sols diré que ve des de l'any 1989, quan ja es va debatre el tema, i el grup majoritari ja a les hores va votar en contra i no es va admetre aquella proposta, aleshores del CDS. La vàrem tornar fa poc, dia 11 de març, i la resposta va ser igualment negativa, i un s'ha de demanar si és que en aquesta terra no hi ha elements que justifiquin la creació d'un Consell Econòmic i Social, un podria dir que no hi ha cap problema que requereixi aquesta necessitat de consens o com a mínim d'escoltar totes les veus implicades bàsicament amb el tema econòmic; tal vegada, problemes que ara travessa un Pla de l'Ordenació de l'Oferta Turística, amb els hotelers que se n'han despenjat, s'haurien pogut solucionar, tal vegada ja no s'haurien plantejat els conflictes amb els comerciants ni els problemes que hi ha hagut amb la proliferació de grans superfícies, tal vegada avui no tindríem aquesta problemàtica del transport amb empreses "balcons" i "manters" o "flassaders", per ventura no ens trobaríem amb aquesta situació agònica de l'agricultura ni amb crisis de distints sectors perquè els hauríem sortit a camí, perquè els interlocutors ja els haurien expressat dins aquest Consell Econòmic i Social i el Govern els hauria pogut donar una resposta ràpida.

També podríem parlar dels temes de finançament, del pacte autonòmic, dels dèficits de les inversions estatals, etc.; de temes, n'hi ha a voler i no parlem ja dels temes que ens vénen de fora de les Illes Balears però que tenen una gran repercussió aquí, no parlem ja que el Consell Econòmic i Social pogués debatre els acords de Maastricht i el famós Pla de Convergència, la repercussió que tindrà a les Illes Balears o del Projecte de Llei de Vaga; bé, fa un poc sentíem parlar que la manifestació a Aragó és conseqüència del pacte autonòmic, bé, podrem dir que la vaga de dia 28 serà gràcies al "decretarro" que s'ha promulgat no fa molt.

En definitiva, de temes, n'hi ha per vendre i per salar, n'hi ha a voler i aquest Consell Econòmic i Social és més que necessari; aquí, evidentment, hi ha les paraules que va dir el Sr. Jaén, el Sr. Pascual ja l'ha esmentat, crec que no hem de ser reiteratius, les postures estan més que clares però s'hi ha afegit des del darrer debat un element nou, un acord del Consell Econòmic i Social de Menorca que es va produir aquesta setmana passada pel qual s'insta el Govern de les Illes Balears perquè creï o perquè iniciï el procés per tramitar el Projecte de Llei del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears.

Avui, en definitiva, amb aquesta proposició no de llei conjunta, l'única cosa que feim és recollir l'envit que ens va

fer el Sr. Jaén i agafar-li la paraula, veig que ha sortit de la sala, mala senya, ja ens fa mala espina que no sigui aquí dins avui perquè, és clar, el Sr. Pascual ja l'hi ha llegit i evidentment tots els grups podríem fer el mateix.

Esperem que les coses hagin canviat en aquests dies i, efectivament, aquí hi ha aquesta nova iniciativa i que esperam que tenguí més bon resultat que les anteriors. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Triay i Llopis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Bé, fa dos mesos, com ja s'ha recordat, la majoria d'aquesta Cambra va rebutjar una proposició de llei per constituir el Consell Econòmic i Social de les Illes Balears i el portaveu del Grup PP-UM tan esmentat avui va insistir per diverses vegades que no estaven en contra de la creació del Consell Econòmic i Social, que el Govern iniciaria consultes de forma immediata i que durien aquí, al Parlament, un projecte de llei per a la creació del Consell Econòmic i Social.

I és clar, la reacció va ser ràpida per part dels grups que no són el grup majoritari -el Grup MIXT, el PSM i EEM i el Grup SOCIALISTA, que és el que havia presentat aquella proposició de llei- per estimular, precisament, la majoria i el Govern a formalitzar aquest compromís que el portaveu del seu grup havia pres davant la Cambra i, per tant, convertir-lo en un acord, en un acord amb terminis i un acord amb un contingut clar sobre aquesta qüestió.

La veritat és que com més setmanes passen més es veu la necessitat d'un marc estable de participació i de consulta d'empresaris, de treballadors i d'Administració; cada dia és més evident i més apressant aquesta necessitat; vagues difícils, planificacions sectorials molt importants que no avancen, en una paraula, una crispació social creixent, relacions tenses entre els sectors empresarials i el Govern, entre els sectors sindicals i el Govern, entre els sectors empresarials i els sindicals.

Està clar que el Consell Econòmic i Social no serà certament una panacea a tots aquests problemes però pot ser un marc bo per eliminar les discrepàncies menors, que moltes vegades són resultat d'una falta de diàleg i per tractar d'acotar i de superar les discrepàncies importants entre els sectors dels interlocutors socials.

El diàleg no és un instrument taumatúrgic però ajuda a conèixer i a comprendre els arguments i les posicions contràries, per això existeixen a tants i tants indrets i no fa falta que ens anem a Europa, basta que quedem a Espanya, basta que quedem a les Illes Balears, basta que anem a l'illa de Menorca, basta que anem a l'Ajuntament de Calvià, aquí on mentre en aquesta Cambra era rebutjada estrepitosament -diria jo- la proposició del Grup SOCIALISTA de crear el Consell Econòmic i Social, em pens que el mateix dia amb gran festa i satisfacció allà el creaven per unanimitat.

tat i endemés li comprometien missions tan importants com la resolució de tota la problemàtica turística del municipi turístic més important de les Illes Balears.

Per tant -com dic- no és que el Consell Econòmic i Social hagi de resoldre d'una manera màgica els problemes però, avui per avui, és el millor que es concix per forçar el diàleg i per resoldre els problemes d'interlocució social en matèria econòmica i social. Creim que sis mesos és un temps suficient perquè el Govern pugui fer les consultes, que ja ha d'haver iniciat perquè fa dos mesos que van prendre aquí verbalment aquest compromís, per tant, són vuit mesos realment disponibles, dos que ja han passat i sis que n'hi donam a partir d'avui si això s'aprova perquè pugui elaborar i perfilar aquest projecte de llei i perquè el pugui presentar, per tant, davant aquest Parlament.

Crec que és una proposició no de llei, per tant, que no necessita moltes paraules per ser defensada i per tenir el suport unànime d'aquesta Cambra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr. Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. Mi participación en este debate hoy no tiene nada más que el reparto de un juego complementario que ya, en su día, el 11 de marzo, teníamos establecido el Sr. Jaén y yo.

Todos los grupos proponentes nos han emplazado por el hecho de que aquí se afirmó, por mi predecesor en este debate, el Sr. Jaén, en relación con la constitución del Consejo Económico y Social como una inquietud del propio Gobierno de la Comunidad Autónoma; sin embargo, yo creo que la cuestión no es tan sencilla y que todos esos alardes de simplicidad en la cuestión deben de ser rebajados de una manera bastante grande.

En primer lugar, el Consejo Económico y Social es una institución que tenía prevista el artículo 131 de la Constitución en aquellos supuestos en que el Estado dictase una ley de planificación económica y el Gobierno de la nación estableciese los criterios de este desarrollo, de esta planificación económica, para lo cual consultaría con las comunidades autónomas y con aquellas instituciones relacionadas con el mundo económico, sindical y social dando lugar a la creación de un Consejo, pero la realidad es que esta previsión de la Constitución en ningún modo se ha cumplido, se ha desechado de manera total y absoluta, hasta tal extremo que un destacado socialista, el profesor Chaves, hoy Presidente de la Junta de Andalucía, considera que dentro de esta organización, de acuerdo con el artículo 131 de la Constitución, tendrían que estar incluidos como uno de los elementos formativos de ese Consejo las propias comunidades autónomas.

¿Qué ha ocurrido en la realidad? Que para eludir este mandato constitucional, porque no se atreven a planificar

la economía o los supuestos de planificación económica se han desechado vistos los resultados obtenidos por ahí en la praxis de lo que era el capitalismo de estado, se ha recurrido al Título preliminar de la Constitución, y exactamente al artículo 9, para encauzarlo en el sentido de que la participación del ciudadano en materia política, social, económica y cultural justificase la existencia de los consejos económicos y sociales; entonces, ante este planteamiento no todas las comunidades autónomas ni todos los ayuntamientos han creado su Consejo Económico y Social.

Pero yo sí hoy voy a plantear, como dilema para cada una de estas intervenciones tan someras en relación con este asunto puesto que esperan que en el plazo de seis meses se cumpla con la aportación de un proyecto que podamos aquí discutir, tres alternativas diferentes; estas alternativas son: la del Consejo Económico y Social creado por el Gobierno socialista que rige los destinos del nación; este Consejo Económico y Social es un consejo bastante desvirtuado en cuanto a su finalidad puesto que se crea como órgano consultivo y se refiere simplemente a dos materias, una la relacionada con materia socio-económica y otra, la laboral; su composición también es diferente a las que luego señalaré y es que está constituido por representaciones sindicales, por representaciones empresariales y por un tercer grupo constituido por aquellas asociaciones profesionales, agrícolas, del mundo de la pesca, etc, y una serie de asesores; luego no hay ningún elemento de representación política en el sentido de representación de la Administración en este Consejo.

Las funciones también han quedado seriamente limitadas, no pueden nada más que participar en anteproyectos como órgano consultivo, en anteproyectos de ley que tengan y que afecten a materias socio-económicas y laborales, y sin embargo lo excluyen de toda participación en los anteproyectos o proyectos de ley presupuestarios y en todas aquellas de trascendencia económica si prevén que intervenga, pero yo aquí les pregunto a ustedes, señores socialistas, ¿por qué razón en el "decretazo", que era un decreto-ley de naturaleza verdaderamente conflictiva, de mucho alcance, no fue consultado ese Consejo Económico y Social?, ¿por qué? La respuesta es sencilla, porque lo único que ha creado el Gobierno de la nación es una apariencia de Consejo Económico y Social para cubrir simplemente estas demandas, estas exigencias, pero no tiene operatividad.

¿Cuál es el segundo modelo? Pues el que nos han presentado ustedes hace dos meses aquí, en donde la materia no es la socio-económica y laboral sino la económica y la social y ustedes, en sus competencias, establecen para el Consejo Económico y Social que intervenga en toda decisión de carácter económico y social del Gobierno de esta comunidad, con lo cual es un verdadero tamiz, un verdadero control previo a toda iniciativa de gestión del Gobierno de la Comunidad. Como ustedes comprenderan, en esa trampa tan burda no podemos caer; además cometen otro error, la representación en el Consejo Económico y Social viene formada por representantes de los sindicatos, de los empresarios y luego nueve representantes nombrados por el propio Gobierno de la Comunidad Autónoma, luego se mistifica su composición y se politiza.

Y claro, yo no soy el que lo va a decir aquí puesto que no he introducido esta cuestión sino que ha sido el Sr. Triay el que ha hecho referencia a ese modelo de Consejo Económico y Social creado por el Ayuntamiento de Calvià, al que usted se refiere; pues en el proyecto de Estatuto de ese Consejo Económico y Social no se le crea como un órgano consultivo sino que lo define pura y simplemente y hago incapié en él puesto que usted se ha referido a él como un mito, como un mojón importantísimo de lo que era una iniciativa política que tenía que ser aplaudida y seguida por todos- diciendo que el Consejo Económico y Social es el organismo en el que se instrumenta la participación e información ciudadanas, no habla aquí de órgano consultivo.

Fines de este Consejo; el impulso, fomento, protección y tutela de la actividad comercial e industrial, el fomento y promoción de la oferta turística y la utilización racional de los recursos naturales del término, conseguir la participación de la juventud en el desarrollo social, económico y cultural, el estudio, promoción y fomento de las condiciones más favorables para conseguir un progreso social y económico a los fines de lograr una mejor distribución de la renta local, ajustar la oferta y la demanda en las diferentes actividades socio-económicas del término en beneficio del desarrollo económico y social del mismo, todas aquellas actividades que supongan el fomento, la tutela y la promoción de la cultura en todos sus diversos aspectos que permitan un mejor medio para el desarrollo de la actividad socio-cultural de los residentes en el término.

Entonces aquí se articula de una manera, en cuanto a sus fines diferentes y en cuanto a su constitución también difiere porque dice que habrá catorce consejeros representantes de asociaciones, federaciones, agrupaciones empresariales y entidades representantes de la pequeña empresa, catorce consejeros de centrales sindicales, cinco consejeros representantes de asociaciones culturales, cuatro consejeros representantes de entidades cívicas, tres consejeros representantes de las asociaciones deportivas, dos consejeros representantes de las asociaciones juveniles, un máximo de tres consejeros designados por el Presidente entre aquellas personas o entidades del término municipal que por sus conocimientos, prestigio y relevancia puedan contribuir a la persecución de los fines estatutarios.

A continuación, en su composición, se dice que el Consejo será presidido por un presidente -valga la redundancia- que en cualquier caso lo será el Alcalde de Calvià pudiendo delegar el cargo en el vicepresidente, y un vicepresidente que en todo caso deberá ostentar la condición de concejal del Ayuntamiento de Calvià; yo simplemente me limito a exponer tres modelos de consejo económico y social y les emplazo a ustedes para que en la réplica me digan a mí y decidan qué modelo es el que quieren y empezaremos así el debate para determinar realmente si queremos el completamente inocuo, descafeinado del Gobierno central; el intervencionista, el sujetador y limitador de la actividad de este Gobierno, que es el que se presentó el 11 de octubre o esta especie de consejo de realeza del reino presidido por el Sr. Alcalde que se ha creado en el Ayuntamiento de Calvià; resuélvanme ustedes esa incógnita y sobre esa base, tendremos ya los postulados para empezar a

actuar y formular nosotros nuestro proyecto, con la consideración -en todo caso- de que aquí no hay ninguna necesidad legal por imperativo de mandato de la Constitución, fuera del artículo 131, a constituir ningún Consejo Económico y Social. Gracias.

(El Molt Honorable Sr. President reprèn la direcció del debat).

Gràcies, Sr. Martínez de Dios. Pel torn de rèplica, pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Assistim, després de la perorata del Sr. Martínez de Dios, la qual em torna a recordar un celebre fet del Sr. Gil-Robles i Quifones que ja em pareix que he esmentat una vegada, quan en un tribunal, després d'intervenir el seu oponent, va dir el meu oponent ha parlat durant molt de temps i no ha dit res, per tant jo no tenc res a dir, o sigui que, el plet, el tenc guanyat, Sr. Jutge, això va dir aproximadament.

Així doncs, vostè ha parlat i ens ha llegit allò de Calvià, no ens ha llegit la Constitució, tal vegada en la rèplica ens la llegeix o ens llegeix la dels Estat Units perquè està de moda a vegades llegir la Constitució dels Estats Units dins el Parlament quan no se sap què s'ha de dir. Bé, de moment no ha dit res, ha embullat la troca fins al final, tres models, qui és que ha de triar el model? El que ha de presentar el projecte de llei, que són vostès, no som nosaltres els que l'hem de triar, el model; que no li agrada cap dels tres? Molt bé, tal vegada a mi tampoc no m'agraden; en duguin un, el que vulguin, un, perquè si no el duen el que fan és desautoritzar simplement el Sr. Jaén Palacios; o una de dues, o ell va accedir quan va dir allò dia 11 de març o el desautoritzen, amb la qual cosa demostren, i és clar i llampant, que vostès no en volen cap, cap, cap.

Per consegüent tot allò altre són històries, podrà dir tot el que vulgui, Sr. Martínez de Dios, però si ha de replicar jo només li voldria dir una petita glosa: Sr. Diputat, "xerrau" clar, que en aquest *foro* d'autonomia claredat i no criptologia s'agraeix en quantitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, en torn de rèplica, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Les improvisades no em van molt bé, les he de preparar un poc i la veritat és que tenia ganes de quedar assegut però el Sr. Miquel Pascual m'ha animat un poc perquè a vegades pareix que parlem amb la paret aquí dins ja que aquesta rèplica, la veritat, no l'he entesa. Va quedar ben clar ja en el debat, aquí es va presentar un model, nosaltres el vàrem qüestionar i vostès no l'acceptaren, ara el que els deim és presentin el model que a vostès els doni la gana, el que els agradi més, tant si volen re-fondre tots tres com si volen inventar-ne un de nou, el pre-

sentin i nosaltres, amb els mecanismes que ens dona el Parlament, intentarem dur-lo cap a les nostres tesis via ponència, comissió i debat en plenari, això és tot el joc que els proposam.

A mi sempre em sap greu haver-los de llegir allò que diuen el seus "quefes" de Madrid, l'altre dia ja vaig haver de citar el Sr. Aznar i ara he de citar *D. Manuel*, el de Galícia, *en otro momento de la conferencia* -es veu que feia una *conferencia de prensa*, no sé si hi havia allò de la *queimada* aquella- *urgió la constitución del Consejo Económico y Social, que ha de permitir planificar la actividad económica general y equilibrar y armonizar el desarrollo regional*; -supòs que amb això es referia al Consell Econòmic i Social de dalt però si volem una administració única comencem per fer aquesta administració aquí, comencem a traslladar aquestes institucions que volem a nivell d'estat, a nivell de comunitat autònoma, ara, per ventura *D. Manuel* va un poquet massa avançat a vostès.

Jo sincerament crec que hem de tornar a ser pessimistes, encara no serà aquesta vegada, ho tornarem provar d'aquí a un parell d'anys i esperem que hi hagi més sort. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per tancar el torn de rèplica, té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Jo voldria donar les gràcies, en primer lloc, al Sr. Martínez de Dios, el qual ha dirigit tota la seva rèplica a la meua intervenció quan realment erem tres els portaveus que hi havíem intervingut; passa que s'ha referit a la meua intervenció de fa dos mesos i, és clar, jo la intervenció de fa dos mesos la vaig donar per tancada amb la votació que aquí hi va haver quan es va rebutjar -jo crec que equivocadament- la proposició socialista de crear el Consell Econòmic i Social.

Jo crec que no van quedar satisfets i per això el Sr. Martínez de Dios ha volgut reblar els temes tancats de fa dos mesos perquè ni en l'argumentació que jo he fet ni en la dels altres portaveus ni en la proposició que avui s'ha de sotmetre a votació hi ha cap referència al contingut, model, funcions, caràcter de la representació, en cas constitucional del Consell Econòmic i Social.

Nosaltres vam agafar la paraula al Sr. Jaén, perquè aquí va dir que ell no ho estava, en contra, que el seu grup no ho estava, en contra, que el Govern duria un projecte de llei, que el Govern iniciaria consultes per plantejar aquesta qüestió i, simplement, que el Govern faci el seu Consell Econòmic i Social, que sigui el model tres o tres-cents, que creï el model que li satisfaci, fora que d'aquí es dedueixi i que s'ha de deduir perquè no hi cap altre conseqüència que realment no volen cap Consell Econòmic i Social, de cap tipus, no en volen cap i per tant es desdiuen, aquell senyor es va equivocar, aquell senyor va parlar de més per sortir del pas però aquí del que es tracta es que no hi hagi aquest or-

gan de participació, realment és una posició política que no s'acaba de comprendre molt bé perquè si alguna cosa es fa evident cada dia és aquesta necessitat; s'han de cercar alternatives, s'han de cercar succedanis, s'han de fer taules múltiples per tractar temes que realment fan, en la pràctica, allò que d'una manera ordenada, d'una manera reglada hauria de fer el Consell Econòmic i Social.

Realment aquestes argumentacions, Sr. Martínez de Dios, crec que són unes argumentacions estantisses, crec que són unes argumentacions que ja no són del debat d'avui, avui jo no he vingut a defensar ni el de Calvià ni l'estatal, ni el de Castella-Lleó ni el de Menorca, perquè nosaltres varem fer una proposta, vostès no la varen voler i ara la pilota la tenen vostès, si és que la volen, i està clar que no la volen, que no volen avançar per aquest camí i, per altra part, què li hem de dir? Ens ha reafirmat allò que sempre havíem posat en qüestió, que d'una manera molt ràpida el Sr. Pascual va veure en el debat anterior que hi havia aquí un compromís que valia la pena posar damunt la taula d'una manera formal perquè d'aquesta formalització es veu que no és acceptable per vostès cap compromís ni cap termini per crear un Consell Econòmic i Social. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Sí, per què em demana la paraula el Sr. Jaén?

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sí, Sr. Presidente. No quería intervenir, yo no sé si cabe el concepto de alusiones porque he sido citado en dos ocasiones y no es para discrepar en el tema, evidentemente, sino para referirme sobre todo a la alusión del Sr. Pascual ya que ha hecho un juicio de valor respecto a mi persona.

EL SR. PRESIDENT:

Té un torn de tres minuts per al·lusions.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Me sobraré, Sr. Presidente, la mitad; muy sencillamente, Sr. Pascual, yo no me siento desautorizado por el portavoz del Grupo PP-UM, que creo que ha defendido el tema con evidente criterio de autoridad y que ha dicho lo que el grupo viene pensando desde hace mucho tiempo y con referencia también al Sr. Triay, quiero decir que lo que el grupo piensa lo manifestó en tres intervenciones aquí, que ya hemos debatido el tema y que sigue siendo el mismo, que el Gobierno presente un anteproyecto, si lo considera conveniente, una vez que los interlocutores sociales se haya sentado y se pongan de acuerdo. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Per tancar el debat i en torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Voy a ser breve, no hablo desde el escaño porque no tengo micrófono, es la simple razón por la que he salido aquí, a la tribuna.

Quiero puntualizar lo siguiente; se ha emplazado al grupo político al que represento para que en un término de seis meses confeccione y presente ante esta Cámara un proyecto de ley de Consejo Económico y Social, se han empleado también las palabras del anterior interviniente cuando se debatió la cuestión inicial sobre este Consejo, pero se han empleado las palabras que han convenido y se han olvidado aquellas otras del *Diari de Sessions* que también dijo al final y que fueron nosotros, lo que decimos es que no estamos de acuerdo con este modelo que ustedes presentan, yo nunca he dicho ni el grupo ha dicho que no queramos un Consejo Económico y Social y eso es lo que yo repito ahora.

¿Que hay estudios y precedentes por parte del Gobierno? Aquí los tengo, es un estudio comparativo con las instituciones similares del extranjero y las de las diferentes comunidades autónomas, de las cuales hay, por lo menos, más de media docena que no tienen Consejo Económico y Social.

Yo les he emplazado en tres alternativas que me parecen que son verdaderamente significativas de lo que es la constitución de un Consejo Económico y Social; si ustedes no quieren entrar al trapo no entren, los hay mansos, eso ya lo sabemos siempre pero lo que sí está claro es que nuestra intención es regular esta materia, de la forma más rigurosa, con la menor demagogia y con la mayor eficacia; ustedes están indicando a cada momento y si yo, Sr. Triay, me dedicué a usted especialmente es porque realmente detrás de la proposición de hoy usted era la locomotora, no sé si del tren rápido o de otro sistema pero desde luego los otros eran vagones, algunos furgón de cola, alguno furgón de cola.

Quiero decir con esto que lo que pretendemos es elaborar una norma que sea positiva, no simplemente hacer demagogia porque de todas estas normas que yo les he citado una supone un (...) del Gobierno central a las intenciones de los sindicatos, la otra no es nada más que un consejo asesor personal y yo no fui el que cité aquí el modelo del Ayuntamiento de Calvià, lo citó usted, y en cuanto a la que nos propusieron en su día, que es donde late toda la filosofía de nuestra actuación por los principios que la informan no podemos aceptarla porque es un corsé impuesto al Gobierno de esta comunidad para que no sea operativo y el Gobierno tiene que gobernar; los sindicatos, las representaciones sindicales, los ciudadanos y todas las entidades tienen también otros órganos de representación que deben de utilizar y entre ellos lo que nosotros representamos aquí puesto que ustedes no deben de olvidar que los únicos representantes populares de esta comunidad somos nosotros, Sres. Diputados. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez de Dios. Conclòs el debat passarem a la votació.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del text de la proposició no de llei es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden assegurar.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden assegurar.

Abstencions? No n'hi ha.

25 vots a favor, 28 en contra; queda rebutjada la proposició no de llei.

III.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL SOBRE EL PROJECTE DE LLEI R.G.E. NÚM. 3324/1991, DE MODIFICACIÓ DE LA DISPOSICIÓ FINAL PRIMERA DE LA LLEI 10/1990, DE DISCIPLINA URBANÍSTICA.

Passam al darrer punt, que és el Dictamen sobre el Projecte de Llei número 3324, de modificació de la disposició final primera de la Llei 10/1990, de 23 d'octubre, de Disciplina Urbanística. En l'article únic, s'hi manté l'Esmena 950 de supressió del Grup Parlamentari SOCIALISTA i així mateix s'hi manté l'Esmena 951 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, de supressió de l'exposició de motius. El debat d'aquestes esmenes es farà conjuntament i en nom del grup esmenant té la paraula el Diputat Sr. Triay i Llopis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Avui al matí debatíem en comissió aquest projecte de llei i per una acceleració produïda en la tramitació dels temes avui capvespre el veiem aquí, en el ple; això ho dic perquè serà difícil no dir el mateix que he dit fa molt poques hores en comissió i que no sigui realment repetitiu quan es comparin els dos diaris de sessions, el de la Comissió d'Ordenació Territorial i el d'aquest ple.

Les raons per les quals nosaltres estam en contra d'aquesta modificació de la Llei de Disciplina Urbanística són, en primer lloc, perquè el tractament de l'estat ruïnós dels edificis creim que no és una matèria de disciplina urbanística per molt que en l'any 1978 s'inclogués en el Reglament de Disciplina Urbanística. Totes les noves sistematitzacions en matèria d'urbanisme i de sòl el coloquen en un capítol que no és de disciplina urbanística sinó que és d'intervenció administrativa amb les facultats sobre l'edificació i el sòl.

Per altra part, és una matèria estrictament reglamentària, potestat reglamentària que té el Govern i que aquest Parlament no li ha limitat en cap moment i que, per tant, la podia exercir perfectament sense necessitat d'una llei d'aquest Parlament. No existeix cap buit normatiu, és l'argument bàsic que s'utilitza en l'exposició de motius d'aquesta modificació legal, no existeix aquest buit normatiu, des que s'ha aprovat la Llei de Disciplina Urbanística s'han resolt en els tribunals expedients de declaració de ruïna posteriors a l'entrada en vigor de la Llei de Disciplina Urbanística de les Illes Balears, no va existir aquest buit normatiu

durant els vint-i-dos anys que va existir la Llei del Sòl i no va existir el Reglament de Disciplina Urbanística que avui es vol recuperar, com es evident per la quantitat ingent de declaracions de ruïna tant amb finalització administrativa com amb finalització davant els tribunals, que es van produir en tots aquells anys.

Per altra part, creim que no és oportú perquè aquests articles del Reglament de Disciplina Urbanística que avui es volen recuperar per a les Illes Balears, ho són en desplegament de l'article 183 de la Llei del Sòl, que és un article l'evidència del qual està pendent de la refundició de la legislació del sòl, és un article que està afectat per la nova Llei 8/1990 de Reforma de Règim Urbanístic i Valoració del Sòl i, per tant, tindrà modificacions probablement o bé de derogació o bé d'harmonització o bé de refundició quan surti aquest text refós que s'ha compromès a treure el Govern espanyol en aplicació de la disposició addicional cinquena d'aquesta llei.

Per tant, nosaltres consideram que una reglamentació parcial com és la de la Llei de Disciplina Urbanística sobre la matèria de ruïna, parcial perquè al mes d'haver entrat en vigor es van anular sis dels articles que la regulaven, es van suspendre perquè es va considerar que eren negatius i que endemés desenrotllen un article la vigència del qual està pendent d'una refundició i harmonització de textos legislatius, creim que això no fa que sigui d'allò més oportú avui modificar la nostra legislació per introduir una normativa tan canviable, tan fràgil o tan provisional per a la nostra comunitat autònoma que, per altra part, no és necessària, perquè hi ha elements més que suficients que hi han romàs durant tots aquests anys per resoldre els expedients de ruïna d'acord amb la vigent Llei del Sòl. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Altres grups que volen intervenir? Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquí, avui debatem una modificació de la Llei de Disciplina Urbanística, la qual té un article únic i que aquest article diu que es declaren vigents els articles 18 al 28 de Reglament de Disciplina Urbanística. Aquests articles estableixen un procediment per declarar la ruïna dels edificis i que endemés el cas més conflictiu no és aquest procediment sinó l'establert en l'article 183 de la Llei del Sòl quan diu les condicions en què un edifici es pot declarar en ruïna i és quan el cost de la reparació sigui superior al 50% del valor actual, quan el dany no sigui reparable tècnicament per mitjans normals o quan circumstàncies urbanístiques així ho aconsellin.

Això té una gran transcendència social, la qual se va debatre aquí i de la qual es va parlar el dia de la presa en consideració d'aquest projecte de llei perquè resulta que a causa de la Llei d'Arrendaments Urbans del 1964 es poden fer els desnonaments o no en funció de si es declara o no l'estat de ruïna. Aleshores, amb aquest projecte de llei no s'ha entrat a fons en la qüestió, o sigui, a veure si l'article

183 de la Llei del Sòl s'hauria de modificar amb les circumstàncies de quan es pot declarar la ruïna o no i, senzillament, es fa un procediment.

Aquest procediment, establert de l'article 18 al 28 de Reglament de Gestió, a mi no em cap dubte que és millor que no el procediment de la Llei de Procediment Administratiu, per què? Perquè és un procediment especial i específic per a aquest cas concret que no un procediment general que està fet i que pensa en tot i, per tant, no pot reunir les especificitats del Real Decret que regula el Reglament de Disciplina Urbanística; per això i possiblement perquè alguns ajuntaments han fet arribar al Govern la necessitat que ells veuen de tenir aquest procediment concret establert en el Reglament de Disciplina Urbanística, jo no dubto que quant al fons de la qüestió aquest projecte de llei tenguí aspectes positius.

Passa que el que feim aquí és regular només un petit procediment, no s'entra en el fons de la qüestió per una banda i per l'altra banda, des del punt de vista de tècnica legislativa es fa servir una tècnica que va en contra de la dignitat de les lleis que feim en aquest Parlament, i m'explicaré, ja ho varem dir l'altra vegada i ho repetirem.

Les lleis de l'Estat, quant que nosaltres tenim competència exclusiva, com és el cas d'urbanisme, o sigui, la Llei del Sòl, en aquest cas, és subsidiària respecte de la legislació que feim en aquest Parlament; per consegüent, nosaltres feim lleis i pot ser que qualche vegada ens referim a algun article de la Llei del Sòl però normalment solem legislar i explicar en els articles el que volem, però un decret fet pel Govern de Madrid de desenrotllament d'una llei que és subsidiària d'aquesta i dir que seran d'aplicació a la llei els article 18 al 28 d'aquest decret, a mi em pareix que és una tècnica legislativa que senzillament devalua el concepte que tenim d'autonomia; nosaltres volem unes lleis pròpies, des d'aquest punt de vista seria molt millor fer un procediment, escriure'l i no fer una referència als articles 18 al 28 d'un reglament aprovat pel Govern de Madrid que ni tan sols és una llei.

Per tant, aquesta té aspectes positius però aquesta llei no s'ha dut així com s'hauria de dur ni s'ha entrat en el fons de la qüestió i per tot això nosaltres ens abstenem.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup PSM i EEM, té la paraula el Sr. López.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President. Avui veníem preparats per debatre una interpel·lació sobre conjunts històrico-artístics i, mirin per on, podríem acabar debatent sobre conjunts històrico-artístics a partir del Dictamen sobre la modificació de la Llei de Disciplina Urbanística perquè en reintroduir una decena d'articles d'un reglament que té un rang de decret, de decret estatal, de decret governamental però en qualsevol cas no és una llei de l'Estat, pretendre o pensar que d'aquesta manera es fa una millora en l'ordenació jurídica de la Co-

munitat Autònoma és una presumpció, al nostre entendre vana i així ja ho vàrem denunciar dia 25 de març del 1992, d'enguany, quan discutíem la presa en consideració d'aquesta llei.

Darrera els expedients de ruïna hi ha llançaments, hi ha desnonaments d'inquilins sense indemnització, hi ha demolicions d'edificis i tot això -ja es va dir aquí també- és un instrument per a la destrucció de centres històrics i del patrimoni edificat en general. A les Illes Balears hi ha 30.000 habitatges desocupats i normalment solen coincidir amb aquests nuclis històrics o amb els nuclis més antics de les poblacions.

Per tant nosaltres també, compartint les intervencions dels dos portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula i que no afegeixen gran cosa més del que ja es va dir dia 25 de març, si que volem entendre que darrera aquesta intencionalitat del Govern de les Illes Balears de presentar un projecte de llei de modificació d'una llei hi ha, tal vegada, una forma d'avesar a aquest Parlament, d'acostumar-lo a aquests tipus de tràmits per arribar a modificacions molt més substancials, dia 12 veurem una iniciativa popular per modificar una llei sobre Cabrera i probablement no tardarem massa a veure una modificació, una proposició o projecte de llei de modificació de la Llei d'Espais Naturals; d'aquesta manera ja durem entrenament en aquestes qüestions.

Si que és important no aprovar -em creguin- tal com ve l'exposició de motius; és important entendre que si s'accepta que hi ha hagut i que hi ha en aquests moments un buit normatiu hi pot haver gent que digui escolti, aquest Parlament mateix ho reconeix, hi ha un buit normatiu, va a l'ajuntament i demana que se li accepti que li tramitin aviat la declaració de ruïna.

No hi ha cap buit normatiu -aquí ja s'ha dit-, la declaració de ruïna es pot efectuar mitjançant dos procediments legals que estan perfectament delimitats, l'interdicte d'obra ruïnosa i l'acte administratiu dictat per autoritat municipal i, en definitiva, el debat, si s'havia de produir, no era, Sres. i Srs. Diputats, entorn a un procediment, era entorn a uns conceptes, a uns continguts, al concepte de ruïna; però com que açò, precisament, s'ha de fer, es pot fer mitjançant la reforma de l'article 183 de la Llei del Sòl o mitjançant legislació pròpia, nosaltres creim que el procediment que avui se segueix és innecessari i votarem a favor de les esmenes que presenta el Grup SOCIALISTA; és a dir, votarem amb coherència amb allò que ja vàrem anunciar dia 25 de març del 1992.

Es diu aquí i s'ha dit també -em sembla- avui al matí en comissió, que aquesta modificació no era necessària i alguns han dit que no era necessària tampoc la situació en què es troba la Llei actualment de Disciplina Urbanística de la Comunitat Autònoma amb aquest tema, si no és necessària cap de les dues posicions és qüestió contingent i amb pura teoria hilamorfista les coses contingents presenten una lleugeresa de ser que esdevé -si em permet la dita d'en Milan Kundera- insoportable; per açò nosaltres votarem en contra, ja vam votar en contra de la presa en consi-

deració d'aquesta llei i ara votam a favor de les esmenes que presenta el Grup SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. López. Pel Grup PP-UM, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Ya ve usted, Sr. Triay, que creía que íbamos a repetir el debate que usted y yo tuvimos esta mañana en comisión prácticamente con los mismos argumentos pero salen otros, salen otros muy distintos y muy diversos, muy distintos y distantes, yo diría que tan distantes que creo que no es el momento de entrar en ellos, el paseo por los cerros de Úbeda lo dejaremos para el próximo verano, para las próximas vacaciones parlamentarias.

Atendiéndonos al texto en concreto, yo sí voy a decir lo mismo que le decía esta mañana en la comisión y es que nosotros teníamos dudas y consultamos a los expertos, a los expertos juristas sobre si efectivamente el Reglamento de Disciplina Urbanística derogado por la Ley de Disciplina Urbanística que nosotros aprobamos en el ámbito de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares podía, a pesar de todo, funcionar como supletorio en la materia de ruina al no haber ninguna normativa propia de la Comunidad sobre el particular y como decía esta mañana hemos encontrado opiniones jurídicas diferentes.

Para algunos eso es, efectivamente, posible y se podía solucionar así, otros creen en cambio que no, que había que resucitar estos artículos u otros similares que regularan el tema. Por consiguiente, ante esa duda además de otras consideraciones, como que parece generalmente aceptado que el funcionamiento de estos artículos en el Reglamento de Disciplina Urbanística ha sido útil y bueno, el hecho de que muchos expedientes de ruina antes de la publicación del Reglamento de Disciplina Urbanística se solucionaran no quiere decir que no fuera necesario regular esto, la prueba es que se hizo así en el Reglamento de Disciplina Urbanística.

También tenemos noticias de que a los responsables, fundamentalmente los responsables municipales, de puesta en marcha de estos expedientes de declaración de ruina les iba bien y les va bien este articulado y este procedimiento que aquí se regula y luego una razón más y es que en cualquier caso no hay ninguna razón en contra, no hay ninguna razón negativa. La que usted aporta de que la Administración central prepara un texto refundido con la legislación del suelo pudiera ser operante, pudiera ser operativa, pudiera ser interesante si efectivamente ese texto fuera a salir con rapidez, fuera a salir con carácter inmediato.

Nuestras noticias son que no es así, es un texto difícil, laborioso, complicado y que además está en negociación en la Administración central -hasta donde nosotros sabemos- con las administraciones de las comunidades autónomas puesto que, claro, se trata de regular en ese texto refundido cuestiones que afectan a competencias de las comunidades

autónomas y, concretamente, de la nuestra; sé que ha habido negociaciones, conversaciones y discusiones sobre este tema puesto que en ese texto refundido lógicamente hay cuestiones fundamentales como es la de qué artículos son de legislación básica o se consideran de legislación básica y qué artículos no; este tema de la ruina no está decidido o no lo estaba recientemente.

Por consiguiente, en estas condiciones digo que si esto puede ser útil para este instrumento de estos artículos, puede ser útil para una serie de personas, de responsables -como decía, municipales, fundamentalmente- que lo están aplicando o que necesitan tener este procedimiento, que les va bien y que ha venido funcionando razonablemente bien y puesto que no hay ninguna razón de excesivo peso en contra, nosotros creemos útil aprobar este proyecto y, en su caso y en su día, si efectivamente hay que entrar en una modificación del tema de ruina e irse ya a otros temas que aquí se han mencionado como es la propia declaración en si de ruina, etc., pues esto ya será ocasión de debate, de discusión y, en su caso, de presentación del texto legal que se considere más oportuno.

Por consiguiente, nosotros mantenemos nuestro apoyo a este proyecto de ley. Nada más, gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González i Ortea. Vol intervenir en torn de rèplica el Sr. Triay? Té la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Crec que hem sentit una rèplica molt dubitativa per part del Sr. González i Ortea, que el portaveu del Grup PP-UM ens vol fer participar dels seus dubtes o de les seves inseguretats sobre aquesta qüestió i realment ho ha aconseguit, nosaltres participam d'aquests dubtes, participam d'aquesta inseguretat sobre aquesta qüestió i per això creim que no s'ha de legislar sobre aquesta qüestió, que s'ha de legislar sobre problemes certs i reals, s'ha de legislar sobre conviccions i no sobre dubtes o inseguretats.

Jo tampoc no sé, quant a aquest text refós que estableix la Llei 8/1990 estatal sobre Reforma de Règim Urbanístic i de Protecció del Sòl, quan sortirà però de fet la llei que està vigent, la Llei 8/1990 fa uns plantejaments diferents en matèria de ruïna i en matèria d'obligatorietat de manteniment dels edificis, que és la part complementària de la ruïna i, per tant, és cert que encara que s'hagi formalitzat aquesta refundició, de fet hi ha una parcial, encara que indefinida, derogació dels conceptes anteriors.

No sé quan sortirà aprovat aquest text, si és que hi surt, perquè tot és possible però de fet els textos que circulen com a esborrany d'aquest text refós modifiquen substancialment l'article 183 de la Llei del Sòl i, per tant, fan unes consideracions, unes casuístiques de ruïna que són distintes.

Per tant, nosaltres creim que és justificació més que

suficient per mantenir l'impasse en aquesta matèria; però en qualsevol cas vull insistir amb l'altre argument que crec que és tan important.

Primer, que no és una matèria directament relacionada -indirectament relacionat tot ho està- amb la disciplina urbanística i, per altra part, que és una matèria de caràcter reglamentari. Per tant, en no estar directament relacionada amb la disciplina urbanística no ha de ser necessàriament una conseqüència de la nostra Llei de Disciplina Urbanística la regulació de l'estat ruïnós dels edificis. I com és una matèria reglamentària que el Govern pot regular, no perquè desenrotlli la Llei de Disciplina Urbanística sinó perquè desenrotlla la Llei del Sòl i això ho pot fer perfectament, creim que tampoc, per aquesta altra banda, no és correcte que el Parlament entri en aquesta qüestió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Vol intervenir en torn de contrarèplica? Té la paraula, Sr. González.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Seré muy breve, sólo para decir que contra esos argumentos hay otros dos que yo creo igualmente efectivos.

Lo primero es que, conforme, no es una materia directamente relacionada con la disciplina urbanística pero sí indirectamente y que hasta ahora lleva dieciséis años -si no voy equivocado- perfectamente ubicada dentro de un reglamento de disciplina urbanística de carácter nacional; por consiguiente tampoco repugna que esté aquí via mantenimiento de esos artículos ni siquiera incorporados a la Ley de Disciplina Urbanística sinó mediante una disposición final que mantiene vivos esos artículos del Reglamento de Disciplina Urbanística.

Lo segundo es que es una materia reglamentaria y que pudo haberla hecho, quizá por decreto, el Gobierno; esto es posible, lo acepto, vamos, es posible no, es verdad, lo acepto pero tenemos aquí ya el proyecto, el proyecto en si parece razonablemente bueno y útil, pues, ¿por qué vamos a rechazarlo para que el Gobierno haga mañana un decreto diciendo lo mismo que este proyecto de ley? Yo creo que lo útil es aprobarlo ahora y ya está. Nada más, gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, sr. Diputat. Acabat el debat procedirem a la votació i votarem conjuntament les dues esmenes de supressió 950 i 951.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de les dues esmenes es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Abstencions? No n'hi ha..., dues abstencions.

24 vots a favor, 28 en contra, 2 abstencions; queden rebutjades les dues esmenes 950 i 951.

Passarem, en conseqüència, a la votació de la llei i votarem conjuntament el títol, l'article únic, la disposició final única i l'exposició de motius del dictamen, tal com ve de comissió.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, es poden asseure.

28 vots a favor, 24 en contra, 2 abstencions; en conseqüència queda aprovada la Llei de Modificació de la Disposició Final Primera de la Llei 10/1990, de 23 d'octubre, de Disciplina Urbanística.

Esgotat l'Ordre del Dia, conclou aquesta sessió. Record als membres de la Junta de Portaveus que acte seguit tindrà lloc una reunió de la Junta de Portaveus al saló *Montenegro*.

28 vots a favor, 24 en contra, 2 abstencions; en conseqüència queda aprovada la Llei de Modificació de la Disposició Final Primera de la Llei 10/1990, de 23 d'octubre, de Disciplina Urbanística.

Esgotat l'Ordre del Dia, conclou aquesta sessió. Record als membres de la Junta de Portaveus que acte seguit tindrà lloc una reunió de la Junta de Portaveus al saló *Montenegro*.